

Concini ignobilis Florentinus Parisios venit, viamque invenit, favores Regine adeo aucupandi, ut ab humili sorte ad summam regni dignitates promotus, atque Marchalli, Marchionis, ac primarii regiminis Ministri titulis honoratus fuerit. Quid mirum, quod infelix homo in tam excelso honorum fastigio vertigine correptus turpissime lapsus sit. Luxus illius erat tantus, ut ultra triginta nobiles epechos, & pro praefidio contra amulorum infidias numerosus satellitium, quam ipse Rex, sibi aggregavit. Despotica ejus ambitio erat tanta, ut primi nominis nobiles, qui suis desideris obstant, proditiombus & assassinis a medio tollerit: potentia tanta, ut praecipue regni dignitates tam in toga, quam in fago pro suo libitu indignis conferret, aut bene meritis ademeret: divites, quos ex arario regis in coramferat, tanta, ut se Regi aliquando obtulerit, quod ad bellica ejus servitia quinquies milles naves pedites, & octingentos equites confcribere, & suis ipse sumptibus sustentare velit. Interim sub hac impolitoris tyrannide gemitat tota Gallia, namoque erat, quod non exitium alienigenae hujus ex toto corde optaret; quapropter Regni Principes vel invidia, vel boni publici amore tandem excitare, hortatique juvenem Regem coeperunt, ut regiminis clavum ipsismet arriperet, & insolentem Regiae auctoritatis usurpationem ad ratiocinia & promeritas penas traheret. Placuit consilium Regi; jubet ergo excubiam capitaneam, ut Marchionem Anachoretum (vulgo Marquis d'Acere) sibi captivum, aut si reluctaretur, mortuum miseret. Paucis post diebus Marchio venit ad palatium cum insigni Nobilitate & famulorum comitatu, aperitur porta major, procedit obviam capitaneus, eique denunciat: Siste! Rex jubet te esse captivum! Marchio retro figit gradum, & torva facie: quis? Rex? me? simul capulo manum admovet, evangelizatur gladium, & vim facturus! sed a militibus excubiarii gemino manuali sclopeti globo percussus confestim cadaver procubuit. Injusta sclopetorum explosio totam aulam non sine confonatione concitavit, concurrunt ad fenestras, quaeritur quid rerum effet? & respondet capitaneus Marchionem ad iussa Regis exanimatum jacere. Laudavi Rex factum, & mox tota aula jubilosis clamoribus exultare coepit, quin imo ubi mortis fama in urbe percrebuit, haud minor erat populi plaudens letitia, quam si hostes contra hostem triumphati relati, aut patria a venefico monstro liberata esset. Perro mox iustum est, ut domus Marchionis custodie militis cingeretur, divites ejus ferocimenter ad fionem, uxor ad carcerem traheretur: domesticis ne familiares publico tuba sonitu intra viginti quatuor horas ex urbe migrari precepti, Marchionis insignia, ubi ubi inveniebantur, confecta & pedibus conculesce, ejus frater Abbatia Marmuliceni revatus, filius extincto & mutato nomine in exilium relegatus, uxor publice a carceribus decapitata & in rogo concremata fuit.

Veram necdum finis irarum! cadaver Marchionis, quod sero vespere sine pompa, sine comitatu, sine luce, sine cruce extra Ecclesiam sancti Germani sepultum fuit, ab infaniente plebe altera die denovo exhumatum est. Quis describat populi rabiem, qua contra infelix cadaver faveit? nam fani alligatum instar mortui canis per plateas raptaurant, in furca suspendunt, nares, aures, digitos illi amputant, viscera erueunt, gladius ac subitus lotantur, & denique publico rogo combusserunt, reliquis & cineribus in profluentem profectis. En mihi Christiane haec lacuosa catastrophe fuit superbiae idoli, nunquam infelicioris, quam cum aulici honoris apicem, quem affectaverat, attingit! vixit instar semi-Dei, mortuus est instar mortuici pecoris. Ejusmodi tragedias nonnumquam Deus aut ordinat aut permittit in poenam superborum, & in aliorum exemplum. Quid autem de anima infelicis factum est? Eheu! hoc ipsum terribilissimum est!

§. III. Tertium, a summo.

8. Conspiciamus denique oculos ad futurum, & observemus, quae poena sit superborum in altero mundo. Sterquilium tempore hyemale nivibus contactum abscedit, sed adventante vere, dum nives solari calore solvantur, turpissime fordescit. Eundem in morem superbi nunc candorem simulant, in omnibus dictis & factis pro bonis, pro conscientiosis, pro sciolis haberi cupiunt; sua facta heroica ubique divulgant, laudant possessiones, in vestibus & suppellectile splendorem praeferrunt: verum ibi in ultime diei iudicio, ubi arcana cordium revelabuntur, patebit coram toto orbe, quam miseri, quam virtutis inopes, quam ad statum suum invidiosi, quam felerati, quam Deo & hominibus exosi fuerint. Heu! quam confusione plena stabunt haec sterquilium! Ridiculum est, quod P. Cherubinus de Spolero ap. Trauer Gall. cant. anno 4. conc. 6. n. 9. enarrat: Rusticorum quidam recentia cerasa domo attulit ad Dominum praedii sui. Dominus domus cum auctoritate & gravitate accipit corbem & in interiori cubiculum fecedens adeo intemperanter in his frugibus belluaria incipit, ut sex aut septem simul rumentibus buccis devoravit. Vidit haec omnia per janua cardinem Rusticus ridens & admirans tantam voracitatem. Ventur ad prandium, & ecce! Dominus modestissime e cerasis unum post alterum arripit, in quantum partes difsecat, pelliculam cultello detrahitis, & orti tantum graviter ac lente insidit: quin imo, etiam joculari iussa interrogari rusticum, num & rursi tantum decenter ac compositè manducantur cerasa? Rusticus vix risu temperans respondit: non tam compositè manducantur cerasa ruri, sicut gratiosa Dominus facit in mensa; sed neque tam belluose devorantur ruri, sicut gratiosa Dominus fecit in camera? Rursi digna fuit haec confusio, sed in iudicio erit digna iudicium: nam quidem superbi in esu, in potu, in vestitu,

CONCEPTUS XCVIII.

De humilitate, virtus contraria superbiae.

Exivi a Patre & veni in mundum, iterum relinquo mundum & vado ad Patrem. Joann. 16.

Virtum optima elucet ex contraria virtute.

QUI scire cupit, quid sint tenebrae, confideret lucidissimum solem; qui scire cupit, quam tristis sit hyems, perpendat amenissimum, quo fruimur, veris tempus: qui scire cupit, quam deformis sit demon, comparet illum venustissimum Angelo. non contraria juxta se posita, prout habet axioma Philosophicum, magis elucetunt. Dilectissimum, quo magis sibi contraria sunt, quam virtus & vitium? Proinde, cum de peccatorum capitalium indole, effectibus, & poenis agimus, non abs re erit, si singulis peccatis ad agnoscendum magis ac detestandum eorum malignitatem, contraria virtutis laudes subnectamus. Quam virtus contrariarum superbiae? Humilitas! quemadmodum superbia in Lucifero & protoparente Adamo, affectantibus Divinitatem causa fuit omniaque infelicitatis, & ruinae in mundum inductae; ita humilitas in Christo Redemptore, quia relicto Divinitatis solio in hanc terram descendens, firmi hominis naturam induit, fuit fons & origo nostrae reparationis & aeternae salutis. Exiit a Patre, & vado in mundum, iterum relinquo mundum, ait Dei Filius in haderiano Evangelio (Joann. 16.). interea autem tempus, quo a Patre exiit, usque ad tempus quo reliquens iterum mundum ad Patrem rediit, non nisi gressus humilitatis fecit, ita, ut ait S. Basilus, Hom. 38. de humil. *Universa Domini dispensatio ad humilitatem non instruit.* Homo factus non Regnam, aut terrarum principem, sed inopem Matrem elegit: quid humilitas? Nativitatem suam in stabulo factam non potentibus seculi sed pauperibus annunciarum per Angelos voluit: quid humilitas? Post octiduanam aetatem in circumfusione peccatorum signaculum assumere non effertur: quid humilitas? In domo Nazarethana triginta annis desitens Matri & Nutritio Patri obedientissime subditus fuit: quid humilitas? In suum consortium non Oratores, non Philosophos, sed rudes ac viles piscatores, ad discendum quid humilitas? In clarificatione & operatione miraculorum Apostolus silentium indicit, & legatos, a quibus in regem inaugurari debebat, legit: quid humilitas? Ante ultimum cenam in genua provolutus suis ipse manibus Apollidis pedes abluit: quid humilitas? Denique in Passionem captivatus, ligatus, accusatus, & condemnatus adeo adversariis non resistit, ut inter duos latrones medius tanquam malefactorum corporibus in cruce mori voluerit: quid humilitas? Quot humilitatis documenta in uno humilitatis Magistro!